

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Laanene maa antages at være lempet som Følge af Lovbestemmelser, hvilket dog vist i væsentlig Grad opvejes ved, at der, efter hvad der meddeles mig, er Mulighed for at ombytte en Del af Laanene med de saakaldte Saneringsobligationer.

Jeg kan herefter sammenfatte mit Svar derhen, at jeg er enig i, at Bestemmelserne i § 9 bør administreres med fuld Forstaaelse af de særlige Forhold, der maatte kunne foreligge for hver enkelt Kasse, men at Sparekasserne paa deres Side naturligvis gennem en forstandig Administration maa bidrage deres til at bringe Forholdene i Overensstemmelse med Lovens Regler i Løbet af de kommende 10 Aar.

Maa jeg saa blot med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 8 til § 7 bemærke, at der ikke har været Lejlighed til Forhandling med Udvalgets Flertal om denne Ændring, som jeg er vidende om at Sparekasserne er meget utilfredse med. Jeg forstaaer Forholdet saaledes, at Flertallet vil fastholde dette Ændringsforslag, og jeg skal da kun udtale til Beroligelse for Sparekasserne, at jeg agter at tage alle fornødne Hensyn og kun i de Tilfælde, hvor det maa være naturligt og maaske paa Grund af Forholdene rimeligt, vil benytte den paagældende Bestemmelse.

Rahbek: Den højtærede Ministers sidste Udtalelse giver mig Anledning til endnu en Gang at henvende mig til Flertallet, om det vil være rigtigt at fastholde Ændringsforslag Nr. 8. Mig forekommer det, at det er Udtryk for en Mistillid til disse Sparekassers Ledelse, som der absolut ikke findes nogen virkelig Begrundelse for.

Naar den højtærede Minister siger, at der ikke er noget i Vejen for, at det nye Tilsynsraadsmedlem kan indtræde straks, har Ministeren naturligvis Ret — Ministeren har altid Ret. Jeg troede ellers ogsaa, der var noget, der hed Sparekassevedtægter. Jeg ved vel, at de kan ændres, og jeg gaar ud fra, at der vil være Mulighed for at komme ud over dette Forhold, saa at det ikke volder nogen større Betænkelighed.

Den højtærede Minister ønskede ikke at udtale sig om, hvem han vil raadspørge, før han udnævner dette Medlem af Tilsynsraadet. Jeg havde haabet paa, at Ministeren

ved at love at raadspørge Tilsynsraadet vilde have strøet en lille Smule Sukker paa den bitre Pille. Men ogsaa det Haab er frataget mig.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for det forholdsvis imødekommende Svar, han gav mig. Men jeg maa jo forstaa det saaledes, at 10 Aars-Bestemmelsen alligevel kan komme til at virke paa en saadan Maade, at det vil lægge et betydeligt Tryk over Muligheden for Udlaan mod sekundær Sikkerhed for de sønderjyske Sparekassers Vedkommende i de kommende 10 Aar, især for den Halvdel af dem, der ikke vil have let ved at bringe Bestemmelserne om Egenkapital og Udlaansmassen i sekundære Panter i Overensstemmelse med hinanden. Jeg er noget bange for, at man overvurderer Afdragsmulighederne for Laantagerne. Jeg er selvfølgelig enig med Handelsministeren i, at det, en Sparekassebestyrelse og en Sparekasseinspektion i første Linie har at varetage, er Sparekassernes Sikkerhed. Men naar man fra Sparekassernes Side har søgt at gennemføre den Sikkerhed, der kræves, ved Hjælp af Kaution, og man saa alligevel tvinges til at nedbringe sin sekundære Udlaansmasse ad denne Vej inden for et forholdsvis kort Aaremaal i en økonomisk vanskelig Tid, saa tvivler jeg noget paa, at man — saaledes som de sønderjyske Forhold nu er — kan regne med den Afdragsmulighed, som Ministeren og maaske Sparekasseinspektionen regner med.

Med Hensyn til Nedbringelsen af de særlige Realkreditlaanemidler maa jeg sige, at jeg ikke i min Statistik regnede med det sidste Aars Foreteelser, i Henhold til hvilke der selvfølgelig er sket en Nedbringelse af denne Gældsbyrde gennem Gældssaneringslaan. Det glæder mig, at man ved Hjælp af Gældssaneringslaan er naaet ned paa 4 Mill. Kr. i Løbet af den Tid, der er gaaet, siden den Statistik, jeg byggede paa, er tilvejebragt. Men jeg kan ikke undlade endnu en Gang at henstille til den højtærede Handelsminister paa ny at overveje, om ikke Realkreditlaanene kan holdes uden for Beregningen der, hvor det volder Vanskelighed at tage dem med. For i Virkeligheden har Sparekasserne ikke selv haft Bud efter disse Midler i sin Tid; de har formidlet